

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie

Kolegium Zarządzania i Finansów

Instytut Zarządzania

Katedra Zarządzania Strategicznego

RECENZJA ROZPRAWY DOKTORSKIEJ MGR PAWŁA HURASA

**MODEL STRUKTURY KOMPETENCJI ZAUFANIA
MIĘDZYORGANIZACYJNEGO**

Warszawa 2023

Rozprawa została przygotowana w dyscyplinie naukowej nauki o zarządzaniu i jakości w dziedzinie nauk społecznych w Politechnice Warszawskiej pod kierunkiem naukowym dr hab. Sylwii Sysko-Romańczuk prof. uczelni oraz promotora pomocniczego dr Tomasza Napiórkowskiego.

Autor rozprawy uzyskał tytuł magistra w 2013 r na Wydziale Nauk Społecznych SGGW na podstawie pracy pt. „Postowie VII kadencji Sejmu RP. Poglądy i doświadczenia”, której promotorem był dr hab. Stanisław Stępka.

Wybór tematu i problemu badawczego

Autor podjął w swojej rozprawie ważny temat zaufania międzyorganizacyjnego, co jest podstawowym warunkiem współpracy w realizacji współczesnych problemów społeczno-gospodarczych w warunkach przełomowych zmian związanych z dynamiką i złożonością otoczenia globalnego, krajowego oraz sektorowego. Rozwiązywanie powstających problemów wymaga współdziałania w różnych układach przestrzennych i organizacyjnych opartego na zaufaniu, czego nie są w stanie zapewnić wyłącznie formalno-prawne porozumienia. Podjęcie tego tematu jest ważnym przyczynkiem w budowie wiedzy organizacyjnej w zakresie zarządzania złożonymi procesami w warunkach presji czasu i mających na celu budowę nowej wartości dzięki integracji i synchronizacji działań wielu zróżnicowanych pod względem zasobów i możliwości podmiotów. Ma również doniosłe znaczenie praktyczne, ponieważ coraz więcej organizacji uczestniczy w realizacji wielkich przedsiębiorczych projektów i programów

wymagających szczególnie wysokich kompetencji praktycznych w zakresie komunikacji, koordynacji i kooperacji dostosowanych do specyfiki celów i uwarunkowań ich realizacji.

Autor zdefiniował fundamentalny dla prowadzenia takich przedsięwzięć problem, jakim jest kapitał społeczny oparty na zaufaniu międzyorganizacyjnym, którego nie są w stanie zastąpić nawet najbardziej precyzyjne zapisy prawne umów pomiędzy partnerami, natomiast pozwala ono na lepsze efekty dzięki wspólnemu zarządzaniu ryzykiem, niższe koszty transakcyjne, generowanie i upowszechnianie nowej „gorącej” wiedzy oraz budowę trwałych relacji w podejmowaniu nowych wyzwań.

Presja na innowacyjność i konkurencyjność przyczynia się do kreowania jakościowo nowego ekosystemu regionalnego o odpowiadającej potrzebom strukturze i dynamice. Dysertacja ma zatem nie tylko wysokie w mojej ocenie walory teoretyczno-poznawcze, ale również tak wysoko cenione obecnie walory aplikacyjne. Wpisuje się w strategię zrównoważonego rozwoju regionalnego Mazowsza, dla którego zostały zdefiniowane założenia Regionalnej Strategii Innowacji do 2030 r. mającej na celu budowę zaufania i kapitału społecznego będącego kluczowym warunkiem powodzenia w jej realizacji. Aktualnie finalizowany jest kolejny etap programu badawczego Gospostrateg, jako podstawy do dalszych lepiej skoordynowanych działań zarządczych wojewody mazowieckiego w oparciu o wnioski z tego ambitnego projektu.

Problem badawczy, cele i struktura dysertacji

Zdefiniowanie celów i problemów badawczych zostało poprzedzone ankietowymi badaniami pilotażowymi 15 organizacji w ramach projektu *Zrównoważony rozwój województwa mazowieckiego w nowym układzie jednostek NUTS2 i NUTS3. Poziom metropolitalny, regionalny i subregionalny* oraz wykorzystaniu wyników przeprowadzonych przez Autora dysertacji wywiadach pogłębionych. Badania te pozwoliły Autorowi na sformułowanie kluczowych wniosków dotyczących definiowania podstawowych pojęć i relacji będących kanwą pogłębionych badań podstawowych mających wypełnić zidentyfikowaną lukę poznawczą.

Problemem do rozwiązania, z którym Autor się zmierzył po stwierdzeniu i zdefiniowaniu luki badawczej stało się zaufanie międzyorganizacyjne i jego przełożenie na kompetencje organizacyjne o odpowiedniej strukturze.

Celem głównym pracy było opracowanie modelu struktury kompetencji zaufania międzyorganizacyjnego oraz rekomendacji dla organizacji gospodarczych dotyczących sposobu ich rozwoju. Autor zdefiniował również cel poznawczy w postaci konceptualizacji i

operacjonalizacji kompetencji zaufania międzyorganizacyjnego oraz analizy jej komponentów. Celem utylitarnym była identyfikacja najlepszych praktyk budowy zaufania międzyorganizacyjnego oraz ich rekomendacja jako sprawdzonych wzorców.

Dysertacja ma logiczną, spójną strukturę, na którą składa się wprowadzenie wyjaśniające zamierzenia Autora, cztery rozdziały, podsumowanie, wykaz wykorzystanych źródeł, spis 39 tabel i 31 rysunków, streszczenie po polsku i angielsku oraz 2 załączniki; scenariusz indywidualnych wywiadów pogłębionych oraz kwestionariusz ankiety. Praca liczy łącznie 198 stron.

Rozdział 1. jest poświęcony analizie literatury naukowej dotyczącej problemu zaufania, w tym zaufania między organizacjami w ujęciu retrospektywnym liczby publikacji źródłowych w perspektywie lat 1963-2022, co oznacza długi szereg czasowy oraz w układzie geograficznego rozkładu liczby publikacji w 14 czołowych pod tym względem krajów.

Rozdział 2. zawiera prezentację zaufania międzyorganizacyjnego jako kompetencji organizacji wraz z jej konceptualizacją oraz budową modelu teoretycznego.

Rozdział 3. Jest opisem procedury i autorskiej metody empirycznej weryfikacji modelu teoretycznego z uwzględnieniem specyfiki województwa mazowieckiego.

Rozdział 4. Przedstawia wyniki badań empirycznych w postaci trzech zidentyfikowanych komponentów kompetencji zaufania międzyorganizacyjnego, tj „wiedzy organizacji”, „umiejętności organizacji” oraz „rutyn organizacyjnych”.

Praca zawiera 10-stronicowe podsumowanie przeprowadzonych analiz i badań oraz kluczowe wnioski o dużym znaczeniu dla praktyki gospodarczej.

Metoda badania oraz wnioski teoretyczne i aplikacyjne

Dysertacja zawiera rzetelny przegląd i analizę celowo dobranych źródeł teoretycznych i empirycznych z zakresu zdefiniowanego problemu zarządczego oraz z uwzględnieniem wyników wcześniejszych badań powiązanych logicznie z wybranym tematem. Zastosowane zostały celowo dobrane metody i dostępne źródła wiarygodnych naukowo informacji zarówno dotyczące wybranego problemu badawczego, jak i obiektu badań, tj organizacji gospodarczych z województwa mazowieckiego, które stały się podstawą do sformułowania wniosków naukowych oraz aplikacyjnych.

Po przeprowadzeniu analizy zdefiniowanego problemu badawczego Autor przeprowadził szeroką analizę dostępnej na ten temat wiedzy zarówno w literaturze przedmiotu, jak i raportach z badań empirycznych. Logicznie zaplanował i przeprowadził własne badania empiryczne pilotażowe i główne, co umożliwiło sformułowanie empirycznie

ugruntowanych wniosków o dużym znaczeniu dla rozwoju wiedzy nt. współpracy międzyorganizacyjnej. Wnioski te mają wysokie walory aplikacyjne nie tylko w odniesieniu do województwa mazowieckiego, ale i innych układów międzyorganizacyjnych i terytorialnych. Zastosowane postępowanie w doborze źródeł wiedzy i interpretacji ich wyników w odniesieniu do zdefiniowanego problemu badań własnych i zasad budowy obiektywizowanej wiedzy świadczy o dbałości i obiektywizmie oraz rzetelności naukowej Autora.

Konkluzja

Przedstawiona do oceny dysertacja doktorska, której autorem jest Pan mgr Paweł Huras, opracowana w ramach dyscypliny nauk o zarządzaniu i jakości w ramach nauk społecznych, dotycząca budowy autorskiego modelu struktury kompetencji zaufania międzyorganizacyjnego spełnia wymogi prawne stawiane pracom na stopień doktora nauk społecznych (Dz.U.2023.742) i jest wystarczającą podstawą do publicznej obrony.

